

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 31.08.1987, sp. zn. 1 Cz 49/87, ECLI:CZ:NS:1987:1.CZ.49.1987.1

Číslo: 10/1989

Právní věta: Nepřesahuje-li dohodnutá oprava motorového vozidla rozsah celkové opravy skupiny, nelze dohodnout delší lhůtu opravy, než je maximální třicetidenní lhůta obsažená v ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb. Není-li dohodnutá oprava v této lhůtě dokončena, lze požadovat slevu z ceny za opravu ve smyslu ustanovení § 283 o. z. ve spojení s ustanoveními § 269 o. z. a § 3 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 18/1965 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 31.08.1987

Spisová značka: 1 Cz 49/87

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Doprava, Lhůty, Služby, Smlouva o dílo

Předpisy: 40/1964 Sb. § 269
§ 283 18/1965 Sb. § 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce uzavřel 8. 11. 1984 se žalovanou organizací smlouvu o opravě motorového vozidla VAZ 2101. Lhůta opravy byla dohodnuta do 10. 1. 1985 a později byla prodloužena do 30. 1. 1985. Protože žalovaná organizace při poskytování služby překročila stanovenou maximální lhůtu opravy, domáhal se žalobce slevy z ceny z důvodu prodlení, a to částkou 1572,20 Kčs, která činí 30% vyúčtované ceny za vykonané práce.

Okresní soud v Šumperku rozsudkem uložil žalované organizaci, aby zaplatila žalobci částku 1573,20 Kčs s 3 % úroky ode dne 31. 1. 1985 a nahradila náklady řízení 460,- Kčs, vše do 3 dnů od právní moci rozsudku. Své rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně tím, že dohoda účastníků o lhůtě opravy byla neplatná pro rozpor s ustanovením § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb. upravujícím maximální lhůty oprav motorových vozidel, neboť smlouva překročila maximální lhůtu v trvání 30 dnů stanovenou pro opravu skupin. Protože žalovaná organizace při poskytování služby nedodržela tuto maximální lhůtu, měl soud prvního stupně za to, že žalobci náleží odpovídající sleva z ceny opravy z důvodu prodlení.

K odvolání žalované organizace krajský soud v Ostravě svým rozsudkem změnil rozsudek soudu prvního stupně a žalobu zamítl. Dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů

řízení před soudem prvního stupně a že žalobce je povinen nahradit žalované organizaci náklady odvolacího řízení ve výši 100,- Kčs do 3 dnů od právní moci rozsudku. Svá rozhodnutí odůvodnil odvolací soud tak, že dohodnutá oprava měla povahu opravy běžné, nikoli tedy generální opravy nebo opravy skupin. Proto měl odvolací soud za to, že pro dohodu účastníků o lhůtě opravy naplatila žádná z maximálních lhůt výslovně stanovených v § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb. a účastníci se na lhůtě poskytované služby mohli dohodnout bez omezení vyplývajících z citovaného ustanovení. Vzhledem k tomu, že žalovaná organizace při provádění opravy účastníky dohodnutou lhůtu nepřekročila, neměl podle názoru odvolacího soudu žalobce právo na slevu z ceny opravy z důvodu prodlení.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR tak, že tímto rozsudkem odvolacího soudu byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 277, první věta, o. z. je opravárenská organizace povinna provést opravu podle smlouvy řádně a v dohodnuté době. Z ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb. vyplývá, že není-li lhůta opravy motorového vozidla stanovena technickou normou, záleží na dohodě opravárenské organizace s občanem. Smluvní volnost účastníků při uzavírání dohody o lhůtě opravy motorového vozidla je však omezena tím, že dohodnutá lhůta nesmí překročit stanovené maximální lhůty.

Citované ustanovení vyhlášky č. 18/1965 Sb. obsahuje výslovnou úpravu maximálních lhůt u generálních oprav (70 dnů u standardních skříňových vozidel, 80 dnů u nestandardních skříňových vozidel a 58 dnů u ostatních vozidel) a celkových oprav skupin (30 dnů u všech motorových vozidel). Vzhledem k tomu vzniká otázka, jak vykládat ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb. u ostatních oprav motorových vozidel, tj. u takových oprav, které nedosahují rozsahu celkové opravy skupiny.

Jestliže právní předpis omezuje smluvní volnost účastníků při uzavírání dohody o lhůtě opravy motorového vozidla stanovením maximálních lhůt pro generální opravy a pro celkové opravy skupin, bylo by neodpovídající připustit u oprav, které jsou svým rozsahem menší než celková oprava skupiny, dohodou účastníků o delší lhůtě opravy než maximálních 30 dnů stanovených pro celkovou opravu skupiny. Z toho lze dovodit, že nepřesahuje-li dohodnutá oprava motorového vozidla rozsah celkové opravy skupiny, nesmějí účastníci dohodnout delší lhůty opravy, než je maximální třicetidenní lhůta obsažená v ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb.

Pokud by se opravárenská organizace a občan v takovém případě dohodli na lhůtě delší než 30 dnů, byla by uzavřená smlouva o opravě motorového vozidla v tomto rozsahu neplatná (§ 39 a § 41 o. z.) a opravárenská organizace by byla povinna opravit motorové vozidlo v třicetidenní maximální lhůtě vyplývající z ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb. Kdyby opravárenská organizace dohodnutou opravu v této lhůtě nedokončila, dostala by se do prodlení a občan by měl v rámci odpovědnosti organizace za prodlení právo požadovat slevu z ceny ve smyslu ustanovení § 283 ve spojení a § 269 o. z. a § 3 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 18/1965 Sb.

Protože v projednávané věci odvolací soud vycházel při posuzování dohody účastníků o lhůtě opravy z nesprávného právního názoru, porušil svým rozsudkem zákon v ustanoveních § 39 a § 277 o. z. a § 3 odst. 1 vyhlášky č. 18/1965 Sb.